

Og endelig blev det fastslået, at resolutionskomiteen skulle afslutte sit arbejde senest lørdagen inden konferencens afslutning for at give denne rimelig tid til diskussion af forslagene, samt at konferencen ikke skulle debattere de resolutioner, som ikke var færdigbehandlet af resolutionskomiteen.

Som praktisk hjælpemiddel til fremskyn- delse af resolutionskomiteens arbejde foresloges der åbnet adgang for komiteens formand til — med tilslutning fra de to viceformænd — at nedsætte taletiden ved behandlingen af enkelte emner til 5 minutter, uden at en sådan afgørelse gøres til genstand for debat.

Ved debatten i plenarforsamlingen var repræsentanterne for de østlige lande imod, at konferencen på nuværende tidspunkt foretog en endelig og bindende vedtagelse, og de foreslog derfor, at de foreslåede ændringer kun praktiseres under 1964-konferencen som en foreløbig og uforbindende ordning, og således at man først derefter tager endelig bestemmelse om ændringernes gennemførelse. De vestlige repræsentanter derimod var indstillet på at følge de foreslåede ændringer, og disse blev ved afstemningerne vedtaget med stort flertal.

Debat om Sydafrika.

Tilstedeværelsen af den sydafrikanske delegation gav anledning til stærke protester og indsigelser, som rejstes først og stærkest af de afrikanske landes delegationer, og som senere blev fulgt op af mange østeuropæiske repræsentanter samt af cubanske og enkelte andre delegerede.

I 1961 vedtoges på den 45. arbejdskonference en resolution, som blandt andet opfordrer Sydafrika til at opgive medlemskab af Den internationale Arbejdsorganisation, indtil regeringen har opgivet sin apartheidspolitik, som er i modstrid med de principper, der er nedfældet i arbejdsorganisationens konstitution.

Om denne resolution har den sydafrikanske regering udtalt, at den anser vedtagelsen for at være i strid med konstitutionen, idet denne ikke indeholder bestemmelser om eksklusion af medlemsstater, og regeringen

afstår derfor fra at tage det nævnte spørgsmål under behandling.

Ved konferencen i 1962 afviste fuldmagtskomiteen de da rejste indsigelser mod den samlede delegation fra Den sydafrikanske Republik, idet der henvistes til en tilsvarende afvisning af indsigelser i 1961 mod den sydafrikanske arbejderrepræsentant. I år — 1963 — var der overfor fuldmagtskomiteen rejst indsigelse mod den sydafrikanske arbejderrepræsentant.¹⁾

Den dag (12. juni), den sydafrikanske arbejdsgiverrepræsentant var indtegnet på listen over talere ved diskussionen af generaldirektørens rapport, rejstes på alle de afrikanske delegationers vegne indsigelse mod at give ham ordet, idet disse delegationer ikke ville akceptere at nogen repræsentant for Sydafrika kom til orde under generaldebatten. Det fremsatte forslag støttedes af en lang række delegerede fra østeuropæiske lande og fra Cuba, og der blev under diskussionen herom fremsat tilkendegivelse af, at alle de pågældende landes delegationer ville udvandre fra conference-salen, såfremt noget medlem af den sydafrikanske delegation kom til orde. Den fungerende vicepræsident, den ukrainske regeringsrepræsentant *Slipchenko* satte til sidst et fremsat forslag om at udsætte den videre debat til afstemning, og dette vedtoges énstemmigt.

Den følgende dag (13. juni) var der ikke ansat noget plenarmøde, og først den 14. samledes konferencen påny. Indledningsvis anførte præsidenten for konferencen, *Johnson*, at han ville vige sit sæde ved den videre debat om tilladelse til den sydafrikanske arbejdsgiverrepræsentant til at blive hørt, idet han som medforslagsstiller til den i 1961 vedtagne resolution om Sydafrika følte sig personligt engageret i det nævnte spørgsmål. I hans sted fungerede den amerikanske arbejderdelegerede *Faupl* som præsident. Overfor det påny fremsatte krav om at nægte den sydafrikanske arbejdsgiverdelegerede ret til at tale afsagde *Faupl* kendelse om, at enhver delegeret, som var lovlig anmeldt til konferencen, og hvis fuldmagt ikke var underkendt af fuldmagtskomiteen, har en ubetinget ret til at blive hørt af dem, som vil høre ham, idet ILO's

¹⁾ Se om behandlingen af denne indsigelse beretningen sp. 98-99.